

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tiếng Việt ta có một chữ diễn tả bệnh mù, đó là ‘khiếm thị’, (khiếm có nghĩa là thiếu, vắng ; thị là thấy, trông). Không chỉ bệnh mù về thể lý mới khiến con người không trông thấy gì. Có những hình thức khác cũng biến con người thành khiếm thị, ví dụ như : Tính ích kỷ biến chúng ta thành mù, không trông thấy những nhu cầu của tha nhân quanh ta; tính vô cảm biến chúng ta thành mù, không trông thấy những đau khổ và tổn thương mà chúng ta gây ra cho người khác ; tính trượng giả hợm mình khiến chúng ta không nhìn thấy sự bình đẳng và nhân phẩm của người khác ; tính kiêu hãnh khiến chúng ta không nhìn ra cái lỗi của mình ; long thành kiến làm cho chúng ta không nhìn thấy sự thật ; tính hấp tấp vội vã làm chúng ta không nhìn ra cảnh đẹp chung quanh ; lòng ham mê vật chất khiến chúng ta thành mù trước những giá trị thiêng liêng ; tính hời hợt thiển cận làm cho chúng ta không nhìn thấy giá trị thật của một con người, khiến chúng ta dễ xét đoán dựa trên hình thức bề ngoài... Tôi đã từng thuộc loại có mắt mà vẫn mù. Tôi kinh nghiệm sâu xa về chúng mù này khi bị giam trong phòng tối.

Như vậy, không phải chỉ xuyên qua cặp mắt mà chúng ta thấy. Chúng ta cũng có thể “thấy” qua trí tưởng tượng, qua cảm nghiệm của con tim và qua trí óc của mình. Một đầu óc hẹp hòi, một con tim ích kỷ nhỏ nhen, một trí tưởng tượng nghèo nàn ... cũng khép kín cuộc đời khiến chúng ta không trông thấy gì chung quanh ! Văn hoá Tây Phương có câu : “Cái thảm trạng của cuộc đời không phải là bị mù từ thuở mới sinh, mà là vẫn có mắt nhưng không thấy”. Lại có một tình trạng khác còn thê thảm hơn, đó là có mắt nhưng từ chối không muốn nhìn, đây là tình trạng của các vị Biệt Phái thời Chúa Giêsu. Nhưng cặp mắt quan trọng nhất là cặp mắt của đức tin.

Với cặp mắt đức tin, một bà cụ quê mùa thất học, thậm chí không biết đọc biết viết, vẫn nhìn thấy những điều mà các vị tiên sĩ hay bác học, dù kiến thức uyên bác, dù học vị rất cao, nhưng không có cặp mắt này sẽ không nhìn thấy. Vậy câu chuyện trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này là câu chuyện của cặp mắt đức tin vì người mù đã tìm đến với Chúa Giêsu bằng cặp mắt này. Đỉnh cao nhất của câu chuyện chính là lúc anh sắp mình xuống trước mặt Chúa và tuyên xưng rằng : “Thưa Ngài, tôi tin”. Trong khi người mù càng lúc càng sáng cặp mắt đức tin thì các vị Biệt Phái, dẫu mắt xác thịt vẫn sáng, nhưng càng lúc lại càng mù về thiêng liêng. Đó là chúng mù do kiêu căng tự mãn, do long dạ ngoan cố, do ganh ghét tự hiềm mà ra. Đó là loại “*Chủ tâm muốn bị mù*”. Không phải Thiên Chúa làm cho họ mù lòa, nhưng vì những dấu chỉ Chúa làm, thay vì giúp họ tin mà họ chối, thì họ từ chối nên trở thành tối tăm mù lòa. Họ bị mù do sự chống đối Thiên Chúa là nguồn ánh sáng.

Sau khi làm phép lạ cứu người mù, Chúa Giêsu bị kết án là người phạm luật. Còn anh mù, sau khi tuyên xưng đức tin, anh bị trục xuất khỏi hội đường. Trước kia, anh đã từng bị loại trừ ra khỏi xã hội vì sự mù lòa thể lý của anh, giờ lại bị loại trừ lần thứ hai vì vừa lành bệnh mù thể lý lại lành bệnh mù tâm linh. Nhưng lần này, thái độ của anh thay đổi hoàn toàn. Anh can đảm đứng lên tố cáo những kẻ chỉ biết dựa vào lề luật mà sống thiếu tình thương. Còn cao hơn thế nữa, anh dám công khai tuyên xưng đức tin và thách thức những người Biệt Phái rằng : “*Dường như các ông cũng muốn trở nên môn đệ của ông Giêsu chăng ?*” Họ loại trừ anh là điều dễ hiểu thôi !

Qua bài Tin Mừng Chúa Nhật này, Chúa Giêsu sửa lại một quan niệm rất sai lầm từ xưa đến nay. Chúng ta thường nghe kết án người khác rằng : “*Vì nó phạm tội nên Chúa phạt nó*”. Chúng ta gán cho Chúa điều Chúa không bao giờ làm. Thiên Chúa tình yêu sao lại muốn con người đau khổ ? Những biến cố trong cuộc sống, kể cả những bất hạnh, là những cơ hội và là bài học giúp chúng ta nhận ra điều Chúa muốn. Chúa muốn chúng ta nhìn thấy công trình của Ngài nơi tất cả mọi biến cố. Làm thế nào nhận ra ân huệ của Chúa nơi những điều bất hạnh ? Cần có cặp mắt đức tin và khiêm tốn ngoan ngoãn chấp nhận để Chúa biến đổi thì mới nhận ra Thánh Ý Chúa trong cuộc đời mình. Lắm khi chúng ta cũng từng nói như những người Biệt Phái cứng lòng tin trong bài Tin Mừng, rằng : “*Chúng tôi đâu có mù !*”. Nhưng xét về mặt tâm linh, khi chúng ta không tin Chúa, không sống theo giáo huấn của Ngài, không nhận ra người khác là anh chị em và không ra tay giúp đỡ họ... chính những lúc đó chúng ta đang bị mù ! *Linh mục Phạm Quang Hồng.*